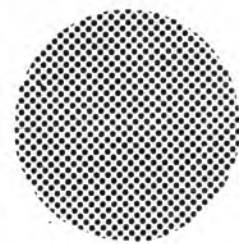

S'Arenal de Mallorca

BOLLETI INFORMATIU N.º 2

ABRIL - MAIG 1.981

Preu 50 Ptas.

Editorial

Cap a la creació del nostre municipi

Que S'Arenal de Mallorca, incluints els nuclis de població de Ca'n Pastilla, Es Pillarí, Ses Cadenes i les urbanitzacions de la costa llucmajorera no és una barriada, ni un conjunt de barriades com les altres, tant de Ciutat com de Lluçmajor, ho sabem, i convé que ho sàpiguen els altres.

S'Arenal té problemes que no tenen altres barriades, com es ara el monocultiu turístic, estar dividit en dues parts i la distància de més de dotze quilòmetres tant de Ciutat como de Lluçmajor.

No és estrany, idò, que la gent de la zona i les entitats que els representen es moguin en vistes a trobar una solució a aquest problema solució del qual podria ser que tota la zona fos controlada per Lluçmajor o per Ciutat.

Es clar que hi ha millors solucions, como per exemple, la independència administrativa que en altres paraules vol dir la creació del nostre ajuntament, mancomunat dins la nostre comarca per aquells serveis que es considerin oportuns com aigua i la seva depuració, recollida de fems, bombers, taxis i altres serveis que es considerin oportuns.

Cal agrair, per tant, el fet que hi hagi partits polítics que es preocupin de noltros. Un d'ells és el Partit Socialista de Mallorca que el passat dia 2 de febrer va fer una moció davant el Consell de Mallorca demanant-li un estudi econòmic, geogràfic etc., en vistes a la futura independència municipal del nostre poble.

Tots els partits polítics representats al Consell es posaren en contra d'aquesta moció explicant que no tenien l'assumpte prou clar, que no volien immiscuir-se dins assumptes dels ajuntaments i altres evassives per tal de no comprometer-se. En vista d'aquesta actitud, en Biel Majoral, conseller del PSM, va retirar la moció. Això que pareix un fracàs, no ho fou en absolut ja que el nostre problema anà per primera vegada a un dels nostres organismes preautonòmics, els mitjans de comunicació s'en faren ressò, se parlà de S'Arenal i això era el que noltros preteníem.

Les accions per aconseguir la nostra independència seguiran. Abans de l'estiu se'n parlarà i molt de la nostra barriada. Llavors serà l'hora de començar una ofensiva en vistes a aconseguir els nostres objectius.

A la mateixa sessió del Consell de Mallorca, en Biel Majoral, conseller del PSM feu una moció demanant que el Consell s'oposàs a la construcció del Pipe-Line, raonant el perill ecològic que pot tenir per a la nostra zona turística aquesta plataforma a Cala Gamba per a descarregar petroli.

Només el PSM i el PCIB votaren a favor de la moció. Tots els altres partits votaren en contra explicant el seu vot dient que no tenien prou element de criteri i que esperaven el dictamen de Consell General Interinsular i altres raons per l'estil. Pareix que els estudis fets per l'Agrupació d'Hotelers conjuntament amb el Club Nàutic Cala Gamba que els representants dels partits al Consell de Mallorca coneixien no digueren res a aquesta gent.

Estam segurs que a la llarga hi haurà el seny suficient per oposar-se a la construcció d'aquesta plataforma per a descarregar petroli dins la nostra badia, altrament voldria dir que els nostres representants van contra els nostres interessos. Haurien de fer gestions davant el Govern Greg a fi que concedissin la medalla al merit turístic del seu país al Govern Espanyol, pels mèrits contrets envers del turisme de Grècia.

La gent de S'Arenal, podrà votar altra volta dins dos anys, si Déu vol i els Tejeros de torn. Llavors, el sentit comú i l'experiència els diran quin partit han de votar. Si és un partit que miri pels seus interessos, estaran d'enhorabona.

Visita pastoral

El darrer cap de setmana del mes de març, el Bisbe de Mallorca Don Teodor Ubeda va fer la visita pastoral al nostre terme i dic terme perquè l'Església te ben clar quins són els límits geogràfics del nostre poble.

Començà el Senyor Bisbe la seva visita pastoral el dijous visitant escoles de la part de Lluçmajor, divendres visità més escoles a la part de S'Arenal de Ciutat i d'Es Pillarí. Els allots prengueren confiança i feren tota casta de preguntes fins i tot indiscretas al Senyor Bisbe, tals com: —perquè no tenia cabells, o que nomia la seva dona. Es que els nins d'avui dia... La reunió amb l'Associació de Pares de la Porciúncula fou més d'actualitat. El dissabte a vespre el Senyor Bisbe ens digué la missa de vuit a l'església de S'Arenal. Com que aquesta missa és sempre en català, el bisbe la resà en la nostre llengua que és la seva —el Bisbe és de València—; el seu sermó agradà molt. A l'oferta, les nines de ca ses monges ballaren el ball de l'oferta i

acabada la missa el Bisbe ens volgué saludar a tots i cada un de noltros. Un membre de l'Associació de Veïnats li va donar un exemplar de la revista S'ARENAL DE MALLORCA, llegint-li la pregunta de la mateixa revista que diu: Quan ens dirà el Senyor Rector la missa en català a Ses Cadenes?. El

Bisbe contestà sense pensar-hi gens. Tot arribarà.

Poc temps després, el Bisbe saludà a la gent a la sortida de la missa a la capella de Ses Cadenes i pogué comprovar personalment que no hi havia ni un foraster dins la concurrència.

Dins aquesta visita pas-

toral, fou visitada la parroquia de Les Meravelles, la del Pillarí i la de Ca'n Pastilla.

Sens dubte aquest contacte serà positiu, tant per tant dels cristians, que hauran conegut el seu pastor, com pel pastor que haurà conegut in situ la realitat del nostre poble.

El partit socialista de Mallorca defensa S'Arenal

Moció del PSM al Consell Insular de Mallorca

Excel·lentíssim Senyor:

El conseller Gabriel Oliver Oliver del grup del PSM presenta la següent MOCIO DEMANANT ESTUDIS AL CONSELL DE MALLORCA EN VISTES A LA INDEPENDIÈNCIA MUNICIPAL DE S'ARENAL DE MALLORCA.

Un tant per cent elevat de la gent censada a S'Arenal, està favor de la independència municipal de la zona.

Hi ha tres factors importants que determinen la necessitat d'aquesta independència:

- El fet que el poble està xapat en dos.
- El fet que el poble està a una distància de més de 12 quilòmetres de Ciutat i Lluçmajor.
- El fet de tenir més de 15 mil persones afincades i d'una població turística flotant de més de 150.000 mil persones els mesos d'estiu.

El fet que el poble estigui xapat pel torrent dels Jueus, crea conflicte. El conflicte dels tàxis és permanent i s'agreuja els mesos d'estiu. Hi ha hagut tota mena de bregues arribant fa uns anys a cremar-se un taxi. Els botiguers també tenen conflicte pel fet d'estar a diferents municipis a l'hora d'establir horaris, fes-

Excel·lentíssim senyor president del Consell Insular de Mallorca.

tes... També hi ha hagut conflicte no fa molt arribant al trencament de mostredors i violència verbal. Les festes populars es fan normalment a cada un dels termes i, la seva financiació és difícil al no disposar els veïnats d'un ajuntament que les coordini i les financi.

Haver d'anar a Ciutat o a Lluçmajor a 12 quilòmetres de distància per fer qual-sevol gestió davant l'Ajuntament, davant el Jutjat, és un fet a tenir en compte. Pagar impostos, fer instàncies, gestions de tot tipus que es fan als ajuntaments. Inscriure als infants quan neixen i als adults quan moren no tenim cap cementeri, i fins i tot després de morts ens separa el torrent dels Jueus.

El fet de tenir més de 15.000 persones i, cent cinquanta mil turistes que, també són persones i necessiten tota casta de serveis com infraestructura, policia, sanitat, cultura... L'Ajuntament de S'Arenal pot fer una bona feina promocionant el turisme, única font de riquesa de què disposa.

Mallorca, 20 de febrer de 1981.

GABRIEL OLIVER OLIVER

Moció del PSM al Consell Insular de Mallorca

Excel·lentíssim Senyor:

El conseller Gabriel Oliver Oliver del grup del PSM presenta la següent MOCIO en contra de la plataforma per a descarregar petroli a Cala Gamba.

Tota la Badia de Ciutat i principalment la Platja de S'Arenal, és una concentració turística, pot ser la més grossa d'Europa. El turista ve pel sol, el paisatge i la mar. Sobretot la mar de la nostra Badia és el principal alicient i el motiu pel qual venen turistes a Mallorca.

Membres de l'Agrupació d'Hotelers han visitat Tarragona on hi ha una plataforma per a descarregar petroli i han pogut constatar la degradació de la platja i la fuga del turisme, tenint en compte que a Tarragona és la mar oberta, la qual cosa facilita el renovament de l'aigua. Aquí, dins la Badia tancada, l'aigua s'embrutaria gradualment. Segons els tècnics cada vegada que enxufen i desenxufen les mangueres per a descarregar, cauen a la mar una cinquantena de litres de petroli, la netetja de les cobertes del vaixell així com les restes del menjar i altres deixalles que tiren als mariners, embruten constantment

l'aigua. Això sense comptar amb una possible averia que ompliria de morques tota la Badia i faria fugir els turistes a altres indrets més nets.

La gent del Coll d'en Rebassa està en contra també i és comprensible. Tenen ja massa degradació ambiental a la zona: fàbrica d'electricitat, aeroport, escorxador, perquè ara els embrutin la mar. És un contrasentit que l'Ajuntament amb la col·laboració de l'estat tenguin un pla de sanjament de la Badia i per altra part es pensi en una plataforma que l'embrutaria.

La població de S'Arenal, Ca'n Pastilla, El Coll d'en Rebassa i Es Molinar estan molt sensibilitzades en contra d'aquest projecte; el fet que tots els clubs nàutics de la zona, totes les associacions tant empresarials com de veïnats hagin pres part en la campanya contra aquest projecte, és un indicatiu que tothom està en contra d'aquesta plataforma.

Mallorca, 20 de febrer de 1981.

GABRIEL OLIVER OLIVER

Excel·lentíssim senyor president del Consell Insular de Mallorca.

Primera CASA GALLEGA A S'ARENAL

Cafeteria Restaurant YATE

Cuina gallega e internacional
Especialitats a la graella
Carrer Terral, cantonada Miramar.
Telèfon 263455.

ASCENSORS ASPE

Montatges i Reparacions
Tota classe D'ascensors

Carrer Marineta, 7
• Tel. 26 62 32 - 54

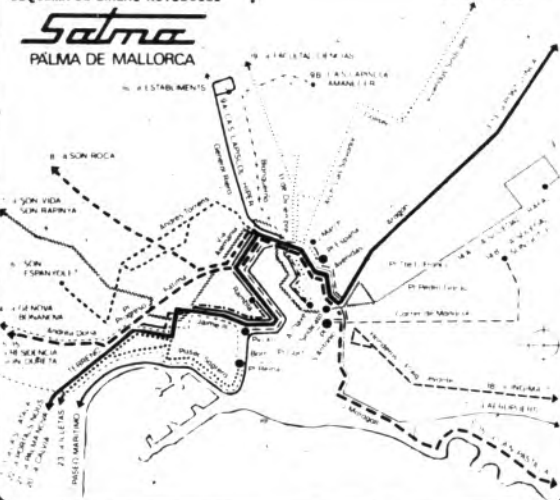
PASTISSERIA J. THOMAS

Ensaïmades per a l'exportació
Robiols, panades, flaons, i tota casta de pastissos
Carrer de Marineta, 8 Telèfon 263501.

TALLER MOYA

Electricitat de l'automòbil
Muntatge de radiocassetes
Carrer de la Marineta, 5
Al vostre servei.

ESQUEMA DE LINEAS AUTOBUSES

SALMA

Arriba fins a S'Arenal cada 10 minuts.
Darrer autobus
desde Ciutat a les 24 hores
desde S'Arenal a les 0.40 hores.

Utilizau el Bono - Bus

L'autovia de S'Arenal

Darrerament s'ha parlat molt de l'autovia cintura de S'Arenal. Al darrer número d'aquesta revista deiem que li estaven d'acord i convidàvem a la gent al necessari debat per clarificar tots els aspectes d'un projecte de l'envergadura de la via cintura del nostre poble, que pot influir molt al nostre desenvolupament.

No fa molt, el GOB a un article a la Última Hora s'oposava a l'autovia, que ells anomenen autopista, i donaven com a alternativa posar en marxa altre volta el tren que es va suprimir fa una vintena d'anys i la construcció de la via parc que ha de servir de distribuïdora al tràfic de l'autovia.

Nosaltres estem d'acord que fou un desvarat la supressió del tren de S'Arenal, avui podria ser una espècie de "metro" amb freqüències de cinc minuts, ràpid i amb bons preus, tant per nosaltres com per els turistes.

Que seria positiva la instal·lació d'un modern tren aeri, es a dir damunt una estructura de pil·lars, no hi ha cap dubte, tampoc hi ha cap dubte que seria recomanable la quantitat de turistes esperant que arribi a l'aeronaució, però el problema és que el cost seria molt més per a la zona.

Però el tren no llevaria el tràfic que especialment a l'estiu i, els caps de setmana passa per dins S'Arenal fent el poble un poc més inhabitable del que normalment és.

Darrerament, els pobles i ciutats treuen el tràfic de dins el casc urbà. Els qui van al poble prenen la desviació, els altres segueixen i no provoquen embottellaments ni els sofreixen.

Que hi ha una bona colla d'urbanitzacions a la costa llucmajorera i, que cada dia s'hi construeixen més cases és un fet. Que els ciutadans que hi van, ho puguin fer amb poc temps i sense passar per dins S'Arenal és desitjable.

Per això, l'Associació de Veïnats Son Suyner dona suport a la prolongació de l'autopista fins al Pilarí i d'aquest lloc en forma d'autovia fins a la carretera de Cala Blava.

També ens pareix coherent l'informe que el CAP DEL NEGOCIAT D'URBANISME de l'Ajuntament de Ciutat ha fet referent a aquest projecte que diu així:

La "Jefatura Provincial de Carreteres" ha remès a informe d'aquest Ajuntament el nomenat "Projecte de Prolongació de la Autopista de Levante. Autopista PM. 19. Tramo: C. 717. El Arenal.

Els Serveis Tècnics Municipals informen el projecte en un doble sentit. Per una part senyalen que la construcció de la prolongació que s'informa en-

caixa amb les línies bàsiques de Revisió del Pla General ja que dins les mateixes es considera prioritaria la dita actuació, per la condició de ser la Platja de Palma el nucli turístic més important de les Illes. Per altre part, senyalen que el projecte suposa determinades modificacions puntuals del Pla General per quant en alguns punts determinats surt de la reserva viària prevista dins el Pla i invadeix terrenys amb qualificació no viària i concretament de zona rural.

Examinat l'assumpte per la Comissió Informativa, considera positiva la realització perquè coincideix amb les previsions municipals, reflexades en les línies bàsiques de Revisió del Pla i per raons estrictament urbanístiques derivades de la necessitat d'alliberar del seu actual volum de tràfic i inclús possibilitar la peatonització de l'avinguda Nacional.

Per altre part i, no obstant lo dit anteriorment, es considera necessari fer constar que les línies bàsiques foren aprovades en el sentit de donar tractament d'autovia i no d'autopista a l'accés que es tracta.

Pel que respecta a les modificacions del Pla General, la Comissió, per no possar entrebancs l'informe favorable considera convenient plantetjar tot d'una la tramitació dels expedients corresponents de modificació amb la doble finalitat d'afectar aquells terrenys que hagin de ser ocupats de fet per la prolongació i excloure del sistema viari (25) del Pla General aquells terrenys que de fet no hagin de ser ocupats.

Per allò que hem exposat, vist l'article 121 de la Llei de Règim local, és del nostre parer que podria ser elevada a l'Excel·lentíssim Ajuntament en Ple la proposta següent:

1er. Informar favorablement el Projecte d'accés a S'Arenal remès per la Jefatura Provincial de Carreteres", per quant coincideix amb les previsions d'aquest Ajuntament, reflexades en les línies bàsiques de Revisió del Pla General, aprovades pel Ple Municipal amb data 15 d'octubre de 1980 i per raons urbanístiques derivades de la necessitat d'aconseguir la peatonització de l'actual carretera.

2on. No obstant lo dit anteriorment, feim constar que les línies bàsiques de Revisió referides, es fa referència al dit accés com a

Autovia i no com a Autopista que és la denominació i tractament que reb en el projecte que ara s'informa.

3er. Iniciar la tramitació dels expedients necessaris per a procedir a les modificacions del Pla General a que donarà lloc l'aprovació del Projecte remès a informe, tant en el que es refereix als terrenys no qualificats com a viaris i que de fet hagin de ser ocupats com els terrenys que estant qualificados com a viaris de fet no hagin de quedar afectats, tot això a tenor de l'informe emès pels Serveis Tècnics Municipals que senyala:

Que d'acord amb el plantetjament aprovat i te-

nint en compte el Sistema Viari del mateix, s'ha pogut apreciar el que segueix:

1) Aproximadament a uns 150 metres del Camí de la siqui de Sant Jordi, s'aprecia desplaçament del traçat de l'esmentada Autopista cap a la mar amb respecte al Sistema Viari aprovat, en una longitud aproximada de 630 metres, invadint terrenys inclosos en l'Avanc del Pla Parcial Platja de Palma.

2) Des de el punt anterior (al final dels 630 metres), i en un tram de aproximadament 370 metres, discorreix per dins el Sistema Viari aprovat. A partir d'aquest punt i en un tram aproximat de 830 metres, se torna a despla-

çar cap a la part oposada a la mar el traçat de la repetida Autopista, invadint en aquest cas terrenys inclosos en la zona Rural.

3) Aproximadament a uns 250 metres de la Carretera Militar en el sentit de sortida de Ciutat, pot apreciar-se un desplaçament del traçat de l'Autopista, en aquest cas, cap al Sud invadint terrenys inclosos en al zona Rural i en una longitud aproximada de 800 metres, en que torna a internar-se en el Sistema Viari aprovat, fins al límit de terme i travessa per lloc diferent al previst a la Via Panoràmica.

SERVS. URBANÍSTICS. Ciutat de Mallorca, 23 de març 1981.

Després d'aquest informe favorable del l'Ajuntament de Ciutat i dels informes també favorables de l'Agrupació d'hotelers, Foment del Turisme a la Platja de Ciutat, Associacions de Veïnats de les diferents barriades de la Platja i altres entitats, estem segurs que la "Jefatura Provincial de Carreteres de Balears" procedirà a dur a terme el projecte d'autovia que va estar exposat al públic fins el passat 13/3/81 a efectes de reclamacions o impugnacions.

INFORME CAP SECCIO MATEU JOAN FLORIT

RADIO POPULAR

Els dilluns a les 9'30 en Tomeu Sbert informa de S'Arenal.

Els dimarts a les 13'30 en Mateu Joan informa des de S'Arenal.

ES COSA NOSTRA

GUARDERIA INFANTIL

PETITÓ

EL TEUS INFANS

ESTARAN BEN CUIDATS

A LA PLAÇA

REINA MARIA CRISTINA

PERSONAL ESPECIALITAT

TEL. 26 68 15

L'Associació de veïns amb el batle de Ciutat

Una comissió de l'Associació de Veïnats Son Sunyer composta pel seu president en Joan Perelló Palmer, el seu secretari en Mateu Joan Florit i el soci en Francesc Tomàs Martorell van ser rebuts en audiència pel Batle de Ciutat el passat 14 d'abril.

Era la primera vegada que la nostre associació havia demanat audiència al senyor batle de Ciutat i, davant els resultats obtinguts, pensam que cada parell de mesos hem de ser rebuts per la primera autoritat de Ciutat. És essencial pel nostre poble que tinguem aquests contactes; altrament els projectes, les millores s'eternitzen i no es duen a terme.

Vam parlar amb el batle del Pla Parcial Bellveure, que fa mesos que està acabat, vàrem quedar que a la setmana de davant pasqua el regidor d'urbanisme ens cridaria per discutir-lo en vistes a la seva aprovació. Aquest Pla Parcial és molt important per S'Arenal, perquè, a més, de legalitzar les construccions ja fetes posarà al nostre abast molts metres quadrats de terreny urbanitzat i molts de solars de caràcter municipal on es podran construir escoles, camps esportius etc.

Es va tractar de la remodelació de la Plaça del Consultori i de la ordenació del Carrer Zama i del tros de carrer de devora l'escola que ha mester asfaltar. El Senyor Aguiló ens va prometre que estudiaria tots aquests assumptes en vistes a accelerar la seva solució.

En senyor batle ens va assegurar que abans de quinze dies la terminal de SALMA seria canviada a un altre lloc en vistes de l'intens tràfic del carrer Almicar i del perjudici que dona als hotelers de l'esmentat carrer.

Es van analitzar els passats carnaval de S'Arenal. El senyor batle va estar d'acord que s'han de promocionar les diferents cavalcades de carnaval del terme de Ciutat i molt especialment el de la Platja de Palma pel que pot suposar per a la promoció turística de la zona. Va prometre el senyor batle que per l'any que ve s'estudiarà la possibilitat que l'Ajuntament doni permís a les millors comparses i a les millors carrosses.

Una entrevista cordialíssima dels directius de l'associació de veïnats amb la primera autoritat de la Ciutat de Mallorca que, com hem dit abans, s'ha de repetir periòdicament.

MATEU JOAN FLORIT

Ramón Aguiló, Batle de Ciutat.

Ajuntament i cultura popular

Ens dol que un programa cultural de l'Ajuntament de Ciutat, programat a l'Auditorium, no tengués més assistència que una dotzena de persones. Ens dol per l'Ajuntament, pel presupost que suposa i sobretot pel poble, tan necessitat de bones inversions culturals.

Amb més o manco quantitat i qualitat tots els Ajuntaments programen quelcom de cultura. I també els fruits son més o manco d'èxit o de fracàs. Davant certs fracassos hem de pensar que cal començar de més avall l'edifici de la cultura popular.

Abans que el poble pugui sentir el gust per unes arts especialitzades, cal donar-li a tastar el plat normal del llegir, escriure, comentar, opinar i crear dins el context quotidià de la vida i de la convivència.

Per això abans que una altra cosa fa falta posar l'infraestructura, el local o la casa de cultura de cada barriada i poble, on la gent amb totes les forces vives del lloc hi pugui fer la seva vida i comentar-la.

Les despeses culturals d'aquests darrers anys dels Ajuntaments democràtics podrien haver-se encaminades a anar posant les bases de aquestes Cases de Cultura, gens enlairades sinó obertes a totes les persones, moviments, partits, interessos...

La segona passa, després de tenir la Casa, és tenir gent especialitzada que pugui donar una conferència, dirigir un grup artístic, presidir una taula rodona, un cine-forum, etc... Aquest equip d'especialistes podria també promocionar-lo l'Ajuntament, amb l'ajuda d'altres institucions del poble, de Ciutat o d'altres indrets. Els tals capdavanters de la Cultura Popular podrien recórrer la Part Forana i els barris de Ciutat amb els seus espectacles i temes adients.

La Cultura Popular l'han de fer el poble des de la seva mateixa vida, no ha de ser un afegitó que en certs moments esporàdics rebí de defora. Si el poble no té uns llocs concrets on el ressó de la seva vida quotidiana hi arribi ben clar i on hi trobi uns serveis que li ajudin a interpretar-la i canalitzar-la, la Cultura Popular no arrelarà.

Cultura i fer poble són dos germans bessons.

DELEGACIO DIOCESANA D'ACCIO SOCIAL

SUMINISTRAMENTS ARENAL

AIGUA · CALEFACCIO
GAS · ELECTRICITAT
ENERGIA SOLAR

Carrer Amilcar, 14 · Tel. 26 53 29

FORN CA'N DAMIA

Especialitat en:

Ensaimades
Coques cafeteria
Coques de noces

Pastisseria en general

Carrer Rafel Ramis Tugores, 5 i 7.

Telèfon 266398.

S'Arenal de Mallorca.

HOTEL BAHIA DE PALMA

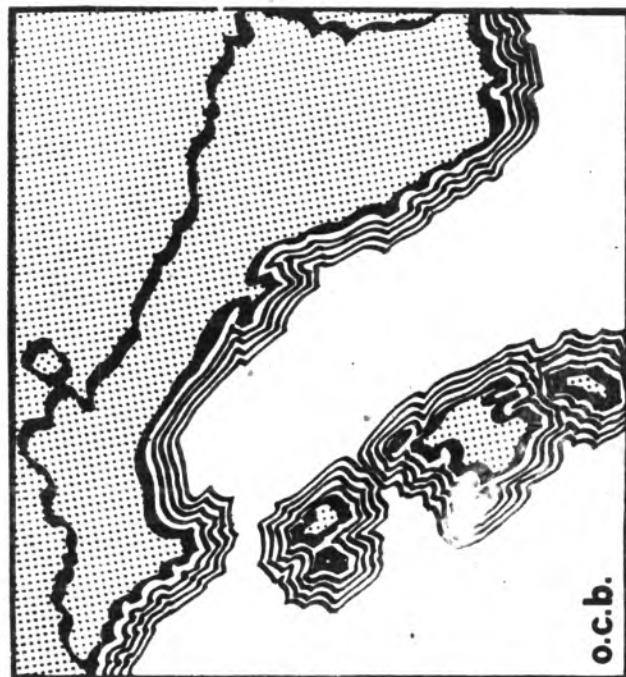
Perruqueria per homes i per dones

Servei de restaurant

Ball cada vespre

Sala de jocs

AL SERVEI DE S'ARENAL I DE MALLORCA

o.c.b.

un poble,
una llengua
oficialitat del català

L'Ajuntament de Ciutat

El Negociat de Vies i Obres de l'Ajuntament de Ciutat va acordar en la seva darrera reunió del mes de març que fossen executades al poble de S'Arenal durant el mes d'abril les obres que a continuació detallam:

Acabar la col·locació d'un canyís a la guarderia.

Reparació voravia al carrer Enrique Vaquer.

Col·locació d'un "hito movil" al carrer Mojon.

Esperam que quan apareixi aquesta revista aquestes millores estaran acabades.

REGLAMENT DE PARTICIPACIO CIUTADANA

Cada dimecres i al saló de sessions de l'Ajuntament de Ciutat es reuneixen diverses entitats ciutadanes, entre elles l'Associació de Veïnats Son Sunyer de S'Arenal. La participació ciutadana es canalitzara a través d'unes juntes de districte. En el nostre cas no ens solucionarà gran cosa perquè el Districte IX que

és el nostre arriba fins davers Establiments. Ademés no inclou la part de S'Arenal de dins el terme de Llucmajor.

El reglament de participació ciutadana pot ser molt bo per a les altres barriades de Ciutat. Per nosaltres la solució és un altre.

EL CARRER AMILCAR

Es de rabiosa actualitat a causa d'haver-hi instal·lat l'Ajuntament de Ciutat la terminal d'autobussos de SALMA.

Aquest carrer, de sempre ha estat la sortida de vehicles i viandants cap a la vorera de mar a causa de ser ample i tenir sortida directa a l'Avinguda Nacional. Sovint hi ha embotellaments a causa dels autocars de turistes que descarreguen o carreguen gent i maletes o dels proveïdors dels hotels i comerços que descarreguen els seus productes. Tot això va agreujat pel fet d'haver-hi taringues de cotxes aparcats a les dues voreres del carrer.

La solució és fàcil: prohibir

l'aparcament a una de les voreres i enviar la terminal de SALMA a un altre carrer de S'Arenal, que n'hi ha molts i amples.

La vigilància policial és necessària en el cas d'aparcaments indeguts de vehicles. Les multes no ens cauen gens bé però són necessàries si volem tenir uns carrers per on poder circular amb un mínim de fluïdesa, i seguretat.

JOSEP FORTEZA REI

Regidor de l'Ajuntament de Ciutat fins fa poc temps. La seva disciplina de vot, que trencà per motius ecologistes, l'obligà a deixar l'Ajuntament. Es llàstima perquè molts de s'arenalers li havien donat el vot, es a dir, la confiança. Esperam que aquest cop no li hagi mort l'il·lusió de treballar per Mallorca i que d'ara endavant ho faci dins un partit que sia nacionalista, progressista i ecologista. Mallorca ens necessita a tots, però especialment a homes de la valua d'en Josep Forteza Rei.

El bans

Des de temps immemorial, els batles han emprat els bans, vulgarment anomenats bàndols, per comunicar les seves ordres, decrets i decisions als ciutadans. El mes passat, el batle de Llucmajor va difondre dins S'Arenal un ban anunciant la recollida de cans rodmons i abandonats adduint raons tals com que espargeixen les boses de deixalles dins el poble i que ataquen les guardes al camp.

Els veïnats de S'Arenal, hem d'agrair a l'Ajuntament de Llucmajor el seu desig de comunicar-se amb nosaltres d'una manera tan simple com aquesta; a moltes tendes, bars i altres llocs es poden llegir aquests bans, n'hi ha al menys un centenar dins S'Arenal.

A la part control·lada per l'Ajuntament de Ciutat, més gran que la de Llucmajor, no hem vist mai cap bandol del batle. Ens hem informat a l'Ajuntament i hem pogut saber per boca del majordom que la costum és fer-ne una cantitat molt reduïda, un centenar, dels quals una trentena van a barriades via guardies rurals. El destinat a S'Arenal no saben on està exposat. De totes maneres, per estar cobert el nostre poble, en serien necessaris al menys cinc a Ses Cadenes, deu al Pilarí, deu a Ca'n Pastilla i trenta a S'Arenal.

El darrer ban del batle de Ciutat fa referència a la necessitat d'empadronar-se i estar inscrits correctament al cens no solament per tenir dret al vot cada quatre anys sino també per tenir dret a descomptes per viatjar a la Península i a altra benefici que es poden rebre dels ajuntaments o de l'Estat.

L'Associació de Veïnats Son Sunyer estaria disposta a distribuir convenientment els bans de l'Ajuntament de Ciutat si això fos necessari.

MATEU JOAN FLORIT

L'Ajuntament de Llucmajor

La Urbanització Badia Gran té greus deficiències a la xarxa elèctrica. Aquesta urbanització fou aprovada per l'anterior consistori de Llucmajor, malgrat l'informe desfavorable del servei tècnic municipal. Ara l'Ajuntament de Llucmajor haurà d'arreglar les deficiències d'aquesta urbanització amb els doblers de tota la gent del terme municipal. No oblidem que mig S'Arenal està dins aquest terme.

INFORMACIO MUNICIPAL

Es de lloar la manera que darrerament té l'Ajuntament de Llucmajor en vistes a tenir-nos ben informats dels decrets d'alcaldia i altres assumptes d'interés. Darrerament hem pogut veure un BAN del Senyor Batle ordenant la recollida de cans rodmons i un altre recordant als ciutadans la conveniència i obligació d'estar inscrits al cens municipal.

Aquests Bans es poden veure a quasi totes les botigues i bars de la part de S'Arenal de Llucmajor. Tant de bo l'Ajuntament de Ciutat fes el mateix a la seva part.

ENLLUMENAT PUBLIC A LA PART ALTA DEL POBLE

Després d'un any i mig de gestions fetes pel batle pedani Manolo Rodríguez, s'han posat en marxa les obres d'enllumenament de la part alta del poble. De moment no és gens agradable tenir totes les voravies espenyades però dins poc temps, quan l'obra estigui acabada, tots ens alegrarem d'aquesta millora tan desitjada i que fou promesa pel Grup Independent de S'Arenal G.I.A.

PUNTS DE LLUM A LA VORERA DEL TORRENT DELS JUEUS

Ja fa temps, l'Associació de Veï-

nats Son Sunyer, va fer una instància al Batle de Llucmajor demanant punts de llum a la vorera del torrent a fi que els allots poguessen jugar entrada de fosc dins el llit del torrent.

A la comissió Permanent del dia 6 d'abril es va acordar accedir a la nostre petició. Ara sols ens queda esperar que l'obra es dugui a terme ben aviat. Serà una bona millora de cara a tenir un lloc per jugar els nins i nines de S'Arenal.

FURGONETA NOVA PER LA POLICIA MUNICIPAL

A primers d'abril ha entrat en servei una furgoneta nova marca SAVA per a la policia municipal. La Agrupació d'Hotelers de La Platja de Palma ha ajudat a l'Ajuntament en la compra d'aquest vehicle que pot ajudar a mantenir la necessària seguretat ciutadana.

AGENCI D'ASSEGURANCES A S'ARENAL

MARE NOSTRUM

Carrer d'en Bergues, 50

Tel. 26 53 74

GELATERIA CONSUE

Tota casta de gelats i pastes per mullar-hi

C. Maria Antònia Salvà, 6

Telèfon 265428

IMPREMPTA BAHIA

Carrer Pare Rafel Serra, 21

Tels. 26 27 69 - 26 32 31

S'ARENAL DE MALLORCA

TRANSPORTS D'AIGUA

Al servei de l'hosteleria i dels particulars

Julia Mojer Telèfon 261426.

Guaitant dins el passat

Historia d'un pinar

Dia 11 de juny de 1.893 a l'església mallorquina li nasqué una petita llocada venturera. De Déu era el nieró. I de la Verge Immaculada els favors del cel, que el feren goixar i multiplicar-se. Ens referim a la diminuta confraria franciscana, nada a Lluçmajor i que estava composta aleshores pels religiosos P. Antoni Ripoll, P. Bartomeu Salvà, P. A. Puigserver, Fra Joan Garau i Fra Miquel Canyelles, de mal nom Mestre Rosset, fuster d'ofici.

Molt abans, però d'aquella fètxa, el P. Ripoll, que era un teixidor, juntament amb Fra Joan Garau i Fra Macià Cardell, tots ells llucmajorers, espreonejats pel desig de seguir millor l'evangeli, s'havien ajuntat, per viure-hi —era el 8 de desembre de 1.877— a uns xíbuis ran de la sacristia de l'antic convent de Fra Me-

nors d'aquella localitat, comptant amb el vist i plau del custos D. Gabriel Mir. El P. Salvà, que era molt lletrut, se'ls hi ajuntà l'any 1887.

Allà la petita germandat hi repartia el temps entre la feina, els resos davant un quadro de la Verge Immaculada en "la sala de ses ratjoles", i l'ensenyança de la droctina cristiana als infants de la vila. Heu de pensar i creure que, més pobres que uns rupits, com eren ells, no necessitaven ni clau ni pany, perquè res de valor els podien prendre: unes poques i malcabalencues cadires de bova, unes taules de fusta, uns llits d'estidora, unes màrfegues de palla i, a la cuina, unes poques olles, unes greixoneres i quatre cassolins, per fer alguna bollidura...! Poc més poc manco això era tot!

Podem assegurar que se'n floria poc de pa en

aquella casa i que més d'un pic s'acabava primer el pa que la talent. Però per lo regular així mateix es posaven de mitja panxa, de sopes o de pancuit, de bledes bollides amb patates o moniatos o, quan no, de figues seques...!

La nierada, emperò, va créixer i va augmentar. Els caluixos es tornaren cimals. Prova d'això és que ben prest l'aucellada pegà bot del niu, i part dels nostres frarets volà, l'any 1897, a l'altra punta de Mallorca, on s'establí en el Convent d'Artà.

Corregueren els anys i, en 1.906, els nostres frarets mallorquins s'ajuntaren a la Tercera Orde Franciscana, que tenia i té encara ara la casa central a Roma. Els pioners d'aquesta unió foren els incansables P. Salvà i P. Formés, tots dos de ronyó clos. Lesmentat P. Salvà fou el primer

Provincial i ho fou tants d'anys —fins a l'any 1928— que molta de gent ni fins i tot sabia el seu nom. Sols el coneixia pel nom de Provincial.

L'any 1.906 mateix el Bisbe Campins els oferí l'església i un tros del Convent de Sant Francesc de Ciutat. Quan l'escudella és calenta no la deixeu refredar: i els nostres frarets, maldament el llençol fos ben curt, el prengueren amb les dues mans. L'any 1.909 obriren el Convent d'Inca i, en 1.913, el Santuari de Cura on, segons la tradició, hi visqué llargues temporades el Beat Ramon Llull, santificant-se fent-hi penitència i escrivint un enfilall de llibres.

Mentrestant a la nostra soca li naixien noves brotades. Els estudiants, que hi acudien a dotzenes, s'havien de repartir, per cursos, a cada un dels nostres convents...! Es massa clar que aquest sistema era deficient en excés: xíbuis fosca i humits però ben ventilats —sobretot d'hivern— per manca de vidres, amb un airet que posava pell de gallina i que arregussava el pèl i que acabava per apagar la flama del llum d'encruia o de l'espelma. No hi havia perill de morir d'acubó: d'un cop d'aire o d'una

pulmonia sí...! Però així i tot els nostres estudiants —que cada any havien de mudar de convent per començar un curs nou— feien el cap viu i vivien la mar d'alegres i de satisfets...!

Però, quan arribaren els primers llums de carburo, amb aquella clariana que semblava un sol en petit allò va aser una cosa mai vista!

Però que tenia que veure si qualche pic n'esplotava un o se n'encenia un altre, perquè el junto no tancava bé? Els nostres estudiants ja ho tenien tot previst: amb un pegat de figa seca tot quedava arreglat i hala! a seguir estudiant i a cremar suc de cervell, enrevoltats tots a la meteixa taula! Allò sí que era una escola familiar i ben casolana...!

Però no, cregueu que els nostres allots s'ho passassin tan malament ni que anassin gens engronyats ni lamaixamusos...! Així mateix n'hi havia qualcun que era tan poc afectat dels llibres com un ca de garrotades. Resaven, estudiaven i jugaven, i a la taula llavoraven més que una llima nova!. I quan, al vespre, més cansats i retuts que un ase de sínia, es tiraven damunt la màrfeuga de palla, quedaven més adormits que un sauló, no sense haver resat, però,

un bon enfilall de pare-nostros per a tal o qual intenció: perquè tots fossin escàpols del grip o de les tercianes, perquè l'ase no trencàs pus les gerres d'aigua o perquè... l'ermità Biel no morís esclatat!.

Mentrestant el P. Salvà, que com hem dit sempre va tallar molta de rama, pensava i tornava pensar en la conveniència de tenir una finca per muntar-hi un col·legi, on hi poguessin estudiar tots els alumnes plegats. En un principi es va pensar en adquirir Ca S'Hereu —també es diu So'n Julià— que es troba ran de la carretera que de Lluçmajor a S'Arenal. Allà hi havia un gran casal, tenia molt de lloc per córrer els allots i a més estava prop de la vila...! Però sortiren greus inconvenients i del projecte prest no se'n cantaren ni galls ni gallines.

I mirau per quines cinc-centes s'adquiriren els locals que ara tenim aquí. Es una historieta fàcil i senzilla. Las vos contaré: L'any de lapruna a Lluçmajor hi havia un senyorot, anomenat l'amo'n Joan Catany, de mal nom Jaquetó, que manjava els doblers a palades. Aquest bon homo, a primeries d'aquest segle, havia comprat 610 quarterades del Pinar de So'n

**CAJA DE AHORROS
Y MONTE DE PIEDAD
DE LAS BALEARES
"SA NOSTRA"**

Al seu servici a S'Arenal

Tel. 26 17 63 - 26 09 67

c/. Milán, 39

Dia de la dona treballadora

Dia vuit de març, que enguany caigué en diumenge, fou el dia mundial de la dona treballadora.

Aquesta celebració es féu a S'Arenal, —i suposam que no es va fer a altre lloc de Mallorca— a la Plaça de La Reina Maria Cristina, organitzada per la secretaria de la dona de Comissions Obreres.

Les dones de S'Arenal, en pla mitiner, recordaren als assistents, unes dues centes persones, la data del 8 de març de 1.908, quan a Nova York 129 dones de l'empresa "Cottom" es rebel·laren contra les condicions de treball en que estaven i moriren assassinades pel seu empresari en un incendi provocat.

Es va parlar contra el dictat de la Conferència Episcopal en matèria de divorci; els rics, digueren, no tenen problemas a l'hora de adivorciar-se o de anulidar el seu matrimoni.

El problema de les guarderies fou analitzat; les dones de S'Arenal volen guarderies que adaptin els seus horaris als de l'hosteleria.

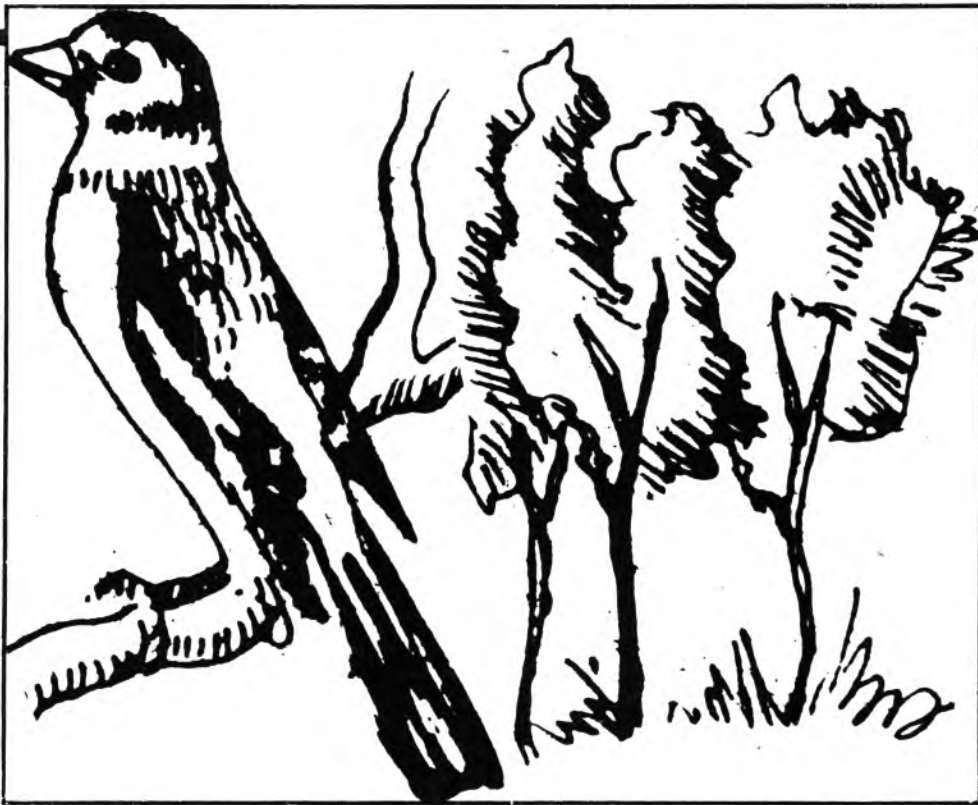
Les dones de S'Arenal demanaren centres d'informació sexual i anticoncepció a fi de tenir només els fills desitjats i una sexualitat gratificant i sense por.

La concurrència aplaudí molt aquestes dones s'arenaleres de Comissions Obreres que lluiten per millorar les condicions de vida seves i de les seves companyes.

perquè, pensava
ra una xeripassa
i ja se sap, s'aigo
rofitar quan cau.
n setmanes, me-
, i els comptes li
rrats. Sense se-
è ni com un dia
començaren a
pessetes i les
eces de quatre.
e s'endeutà amb
gent i acabà per
en terra com les
lís i esmús, com
venut a espera,
com el "Banco
Industrial y Co-
de la vila de
s'incautà de
tenia i per tant
aquest Pinar de
ver.

telles saons era el
l'aquesta entitat
D. Pere Salvà, ger-
nostre P. Salvà.
ia se li feu topa-
va parlar: "Mira,
i digué amb una
, pausada i tran-
i la d'un vell pa-
he sentit dir un
regades que voleu
er fer-hi el vostro
Ara ho teniu
. Poreu triar lo
ie del Pinar de
ver..."

à fill a l'agulla.
a veure aquests
i varen agradar
lls, si bé no a
què mai plou
tothom!. La co-

sa no va refredar ni gens
ni mica, sinó que ben prest
va passar envant.

Després d'obtenir els
corresponents permisos
de la Santa Seu, es va fer
la compra. En total 33
quarterades, que costar-
ren un "petrussí": 13.200
ptes, ni una més ni una
manca. Però no cregueu
que els frarets les po-
guessin pagar, perquè dins
el sarró no hi havia cap
blanca!. Però Déu ja pro-
veirà, es digueren aquells
homos plens de confiança
en la Providència!. L'es-
criptura pública es féu
dia 3 de març de 1.914. Ja
teníem, per tant, un lloc
per muntar-hi el Col·legi
per als nostres estudiants...!

Direm, de passada, que
les sis quarterades de con-
reu, que foren de Ca'S
Vecino i que actualment

se denominen de Ca'n
Verdera, mirant cap a
Ciutat, les tornàrem ven-
dre l'any 1.926 i en com-
pràrem altres tantes a la
banda de darrera la pisci-
na.

Però quin nom s'havia
de posar a la criatura?.
Com s'havia de batiar la
finca?. El Pinar de So'n
Sunyer?. O So'n Sunyer
tot sol?. Després de do-
nar-li una i mil voltes,
el P. Salvà i els seus Con-
sellers -es diuen Defini-
dors- li donaren el nom
de LA PORCIUNCULA.

Ja veig que més de dos
dels nostres lectors haureu
arrufat el nas davant un
mot tan estrany i tan mal
de pronunciar i pitjor
d'escriure. Quin significat
té aquesta paraula?. Jo vos
ho diré: el mateix Sant
Francesc -fa set segles-

va posar aquest nom al
primer convent de l'Orde
Franciscana a Assís. Se
tractava d'una esglesieta
esbucada, que ell mateix
va restaurar, que li cediren
generosament els monjos
benedictins, la qual es tro-
bava a un racó del seu
hort. El mot vol dir "peti-
ta porció" o "trosset me-
nut".

Us hi afegirem encara
una notícia més. Onze
anys abans de la nostra
compra -l'any 1.903-
vingueren tres monjos de
la Trapa d'Alger, per mi-
rar de comprar un bon
grapat de quarterades
d'aquestes terres. Volien
establir-hi, després que
haviem estat expulsats de
la seva pàtria. Però no fe-
ren tec, no s'entengue-
ren i el projecte no pas-
sà endavant.

Aprenguem a parlar be

Es un fet que els supermercats, retolats únicament en castellà, han fet desaparèixer del nostre lèxic paraules ben mallorquines que vint anys enrera eren usades per tots els mallorquins, substituïdes ara per la seva correspondència castellana. Heus ací un diàleg entre dues dones que podeu sentir a qualsevol supermercat:

-Tonina: ¿No trobes que es preus puguen de cada dia?.

-Aina: Ai, fieta meva, reina des meu cor, no me'n parlis, perquè estic cruixida! Ahir vaig comprar un quilo de carn de "ternera" i em vaig quedar sense doblers.

-Tonina: Jo no sé on anirem a parar. Es "pollo", que era sa carn barata, ja comença a ser car.

-Aina: Jo, per no gastar més, compraré una "lata d'atún" i amb patates, pèsols i ous bullits faré una "ensaladilla".

-Tonina: Jo avui no sé què faré per dinar. Si no fos car, faria un primer plat de "jamón" amb espàrrecs.

-Aina: ¿Per què no fas albergínies "rellenas"?.

-Tonina: Veig que ja hi ha "freses". Un dia d'aquests en compraré i les faré amb nata. Mos agraden molt.

-Aina: Començ a tenir talent. Podríem anar a berenar.

-Tonina: An es bar des costat fan uns "bocadillos" molt bons. Hi anirem totd'una.

Si llegiu amb atenció, vereu en quants barbarismes incorren les dues dones. Haurien d'haver dit "vedella" en lloc de ternera, "pollastre" en lloc de pollo, "llauna de tonyina" en lloc de lata d'atún, "ensalada o ensaledeta" en lloc d'ensaladilla, "cuixot o pernil" en lloc de jamón, albergínies "farcides" en lloc de rellenas, "maduixes o fraules" en lloc de freses, "entrepanes" en lloc de bocadillos.

MIQUEL AMBROS ALBERTI

Cartes

Arenal independent

il, amb els seus
fícis, passetjos i
lluminosos, es
l'un tros enfora
els típics centres
uit del turisme.

rrers es veuen
e les platges no
n, amb les ca-
hi tiren tota la
dels hotels.
a l'època esti-
bé podria esser
a un formiguer;
us gent, cotxes,
una paraule, no
tar.

de pics n'he
rrar en es na-

drí de com era abans,
i diu que tot era bosc
i que els pins arribaven
fins a la vora de l'aigua.

La gent que no ha vist
i ho veu no se'n por ave-
nir de com ha canviat
en dos ajuntaments, el
de Ciutat i el de Llucma-
jor. Tots sabem que tot
cos que es divideix en
dos no pot anar de cap
manera, i aqueix és el
cas de S'ARENAL. Com
era d'esperar, els s'arena-
lers han començat a trebar-
llar per la seva unitat i
identificació com a
noble. Nosaltres s'are-

nalers o no, trobam
que ens hi hauríem de
mirar un poc, ja que ni-
ranho bé S'Arenal és
Mallorca, i ja basta de
fer servir la nostra illa
com a famer públic.

Lluitem tots plegats
i tal volta amb una unió
governativa de S'ARENAL
es puguin arreglar molts
dels problemes avui pre-
sents en aquest racó de la
nostra illa que ens ha
tocat viure.

SEBASTIA VIDAL
SUNYER
La RIP

OLEGARIO

Argenteria i rellotgeria
Gravacions, trofeus per a competicions
Compostures de rellotges i de joies
Carretera Militar, 230.
Telefon 260893.

CAFETERIA SANT DIEGO

COQUES DOLCES CADA DIA
I AL VESPRE MUSICA DE PIANO

El nostre consultori

La lluita per aconseguir el consultori de S'Arenal fou llarga. L'associació de veïnats la va emprendre juntament amb altres associacions d'altres barriades de Ciutat que, per estar allunyades del centre, en tenien especial necessitat.

En Miquel Vidal, batle de barri aleshores de S'Arenal, gràcies a la seva amistat amb el Batle de Ciutat Paulf Buchens fou un home clau tant en l'adquisició del solar com en les gestions per a la construcció de l'edifici.

Feia molta de falta al nostre poble un lloc per a consulta dels metges, lloc per a cures, injeccions etc... Recordem les males condicions en què es trobaven les cases de consulta de la majoria dels nostres metges. A la consulta del metge Mulet, a la sala d'espera hi havia mitja dotzena de cadires; la gent s'havia d'asseure per terra a damunt l'escala. Al carrer Berlin, hi havia un altre lloc de consulta on hi despatxaven dos o tres metges. Moltes vegades s'havia de cridar la policia perquè no hi havia ordre ni control en absolut; no hi havia celadors per donar números i això feia que la gent es barallàs per ser els primers, jo hi he vist cops de puny i sang més d'una vegada.

Dia primer de març de l'any passat es va inaugurar

el nostre consultori, amb l'oposició dels membres de la Associacions de Vecinos del Arenal que volien especialistes. Nosaltres, sabent que de moment era impossible de moment tenir-ne, accelerarem l'obertura del consultori demant-ho a n'En Gines Quiñero tinent de batle de sanitat de l'Ajuntament de Ciutat. Amb ell vam organitzar la festa que havíem de fer amb motiu tan important com és inaugurar un centre de salut on tots un dia o l'altre, per nosaltres o pels nostros familiar hem d'anar.

La festa va començar a mitjan horabaixa i va ser ben moguda. La van presidir el batle de Ciutat i el director de l'Institut Nacional de Previsió a les Balears. Hi va haver discursos, la Banda de música de Ciutat, balls mallorquins... críts dels qui no volien que s'inaugurés el consultori, coca i vi per a tots... no hi va faltar res.

Hi van venir regidors de l'Ajuntament de Ciutat, del de Lluçmajor... Si, fou una festa ben simpàtica; al final els allots pujaren damunt les taules, ja buides de coques i les feren trossos.

Avui, després d'un any de rodatge, les avantatges que suposen el tenir el consultori son evidents.

A les vuit s'obri el consultori al públic, però a les set i mitja ja es poden recollir els números, anar a la feina

i tornar al metge a l'hora aproximada sense haver de coa, sense conflictes, sense haver de barallar-se a ningú. Els metges i les infermeres —elles són ben nques—, són sempre puntuals, cosa que abans i per mar de control no sempre ocorria.

Les cures, ordenades pels metges; les injeccions s'efectua a una sala dels consultori pels practicants, durant el matí, manys de 11'30 a 12'30, perquè no hi ha practicant.

L'edifici està mol be, però hi manquen coses, com tots els edificis nous. Encara no hi ha telèfon. Moltes vegades, quan EMAYA talla l'aigua per a reparació cosa que passa sovint, es troben sense aquest element i necessari per a la higiene d'un lloc que n'ha de tenir molta. Encara no s'ha sembrat les jardineres de davant l'edifici, però el jardinat interior, que per cert és ben guai l'ha pagat el personal sanitari.

Estam segurs que tot això s'arreglarà, com també Plaça de davant el Consultori i, llavors la zona serà lloc alegre, que doni ganes de seguir vivint als visitats del consultori, ganes de seguir vivint, essencials per a curació de moltes malalties segons diuen els psicòlegs.

MATEU JOAN FLO

L'economia del lleure

L'economia és una ciència, en bona part, molt seriosa. Es preocupa de qüestions tan importants com la producció de béns i la seva distribució, la tecnologia i la seva incidència sobre els nivells d'ocupació i, darrerament les grans qüestions dels ajustaments, i les reconversions. Tot això, però, és només una part del problema.

En aquest sentit, caldria crear una nova assignatura: l'economia del lleure, entenent per lleure el temps lliure que resta una vegada complerts els compromisos laborals i les funcions humanes imprescindibles, com dormir i menjar, bé que, en aquest darrer cas, s'hincideix ja, a vegades en el camp del lleure.

I l'importància d'aquesta qüestió em sembla òbvia. El temps lliure ha experimentat un considerable augment aquests darrers anys i tot fa pensar que la tendència continuarà, fins i tot amb escreix.

No fa gaire hem treballava cinc dies i mig, o sis, la setmana amb un total de quaranta o cinquanta hores. Ara s'en treballen trenta-cinc o quaranta, però, a més, en quatre dies i mig o cinc. D'altre banda, cal pensar, també en les vacances. Aquí l'evolució ha estat potser més ràpida, s'ha passat de les dues a les quatre setmanes en un període de temps ben curt.

L'aspecte important no és tant la reducció de les hores de treball la setmana, sinó la concentració d'aquests períodes laborals en menys dies, tant pel que fa a la setmana com pel que fa a l'any.

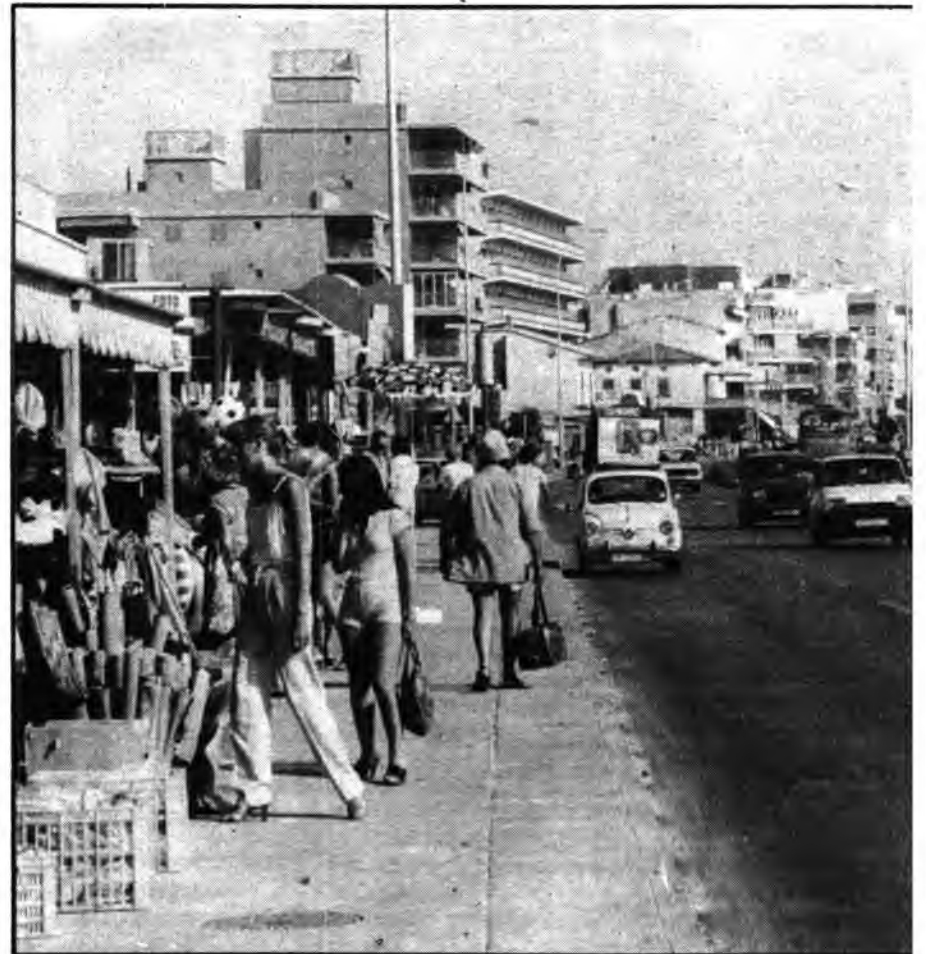
Això fa que es disposi de més possibilitats d'un lleure dilatat. Mirant el futur, com deia, no és difícil de pensar que les disponibilitats de temps lliure augmentaran a causa, bàsicament, de la introducció de noves tecnologies i de les modificacions de les condicions de treball que això comportarà. Les previsions, en aquest camp, són clares i apunten, sens dubte, en aquesta direcció. Les conseqüències d'aquest fet poden ser (són ja, i especialment al nostre poble, la temporabilitat de l'indústria hostelera ens ho demostra) de gran volada i, en aquest sentit resulta extrany la poca atenció que ha meregut, per part dels estudiosos de l'economia, el caire "frivol" de les serioses anàlisis dels aspectes més productius.

Si catalogam les activitats en que es materialitzen les despeses relacionades amb el lleure en podem destacar l'elevada concentració en l'àrea comercial: un tant per cent molt elevat es relacionen amb l'alcohol, en segon lloc hi podem posar la televisió i la ràdio i, en tercer lloc l'esport.

Com deia, això és tan sols una aproximació, que, de fet, palesa la necessitat de l'aprofundiment del tema.

Cal aprofundir en l'estudi dels aspectes positius del temps lliure com a activitat substitutiva d'un treball que cada dia requerirà menys esforços per assolir el nivells necessaris de producció.

MATEU JOAN FLORIT

Els comerços

Una casa si i l'altre no, però casi tots els baixos a la nostra zona són establiments comercials o de restauració. Els mostradors i les portes són de vidre, molts pocs establiments a S'Arenal tenen tancament metàl·lic, això fa que sia molt fàcil als lladres de rompre amb una pedra o altre objecte contundent els vidres dels mostradors o de la porta i endur-se'n lo que vulguin.

Això és el que ha passat massa sovint aquest hivern. A desenes podem contar les butigues violentades i robades. Es clar que lo desitjable seria tenir els esmentats tancaments metàl·lics, però, mentre no ho tinguem es fa necessària la vigilància nocturna, de dia guarden els mateixos venedors, amb una bona vigilància nocturna els comerciants podrien dormir tranquils i segurs de trobar intacta la seva botiga l'endemà.

Pareix que l'associació de comerciants i concretament a "Galeries Mar" tingueren vigilant nocturn durant uns quants

anys però és clar, aquestes coses són luntaries, uns paguen i altres no i, a la ga els qui paguen se cansen de fer-ho qui no ha fan, per aquest motiu varen var el vigilant i ara no en tenen.

El nostre poble ha d'organitzar-se. A vol dir organitzar-se en ajuntament.

Un ajuntament a S'Arenal estudi seriosament aquest tema, crearia un de vigilants que guardessin a la nit els merços, els bars, vigilants per posar mica d'ordre a un poble que tant d'e com d'hivern és conflictiu.

Mentre no tinguem ajuntament se un apendix de Ciutat i de Lluçmajor se possibilitat d'organitzar-nos a la manera i segons les nostres necessitat.

Els comerciants, els hotelers, els dels bars s'han d'interessar, s'han de comprometer en la creació del nostre ajuntament.

MATEU JOAN I FLO

Continuïtat dels mestres als pobles

N'és un crit i exigència populars "Volem escoles". Però, també, amb unes condicions que facin possible una educació popular. Una d'aquestes condicions —i no la més important— és que els mestres puguin arrelar al poble on treballen, que no siguin ocells esquiús, aus de poca estada. I aquest fet no és gaire tingut en compte quan comença el nou curs i s'adjudiquen les places. I així, un i un altre any, ens trobam amb canvis i desplaçaments que tampoc

satisfaran als mestres que començaran un curs a un poble desconegut. I que només hi romandran el temps imprescindible: raons familiars, econòmiques, d'amistat, de prestigi, de casa... faran que demanin el seu trasllat més prop d'on varen créixer i viure, aixecar ca seva, d'on voldrien viure.

Així, un altre curs, l'escola restarà llunyana del poble, molts dels seus mestres no el coneixien, no sabien l'entronyellat d'unes relacions socials i familiars,

els seus alumnes no tenien per a ells un rerefons humà més ample. Per una part hi havia l'escola i gent jove del poble que anava a escola i, per altra, un poble que enviava els seus fills a una escola.

"Escola popular" continuarà essent crit i exigència de molta gent. Per desgràcia ho serà molts d'anys.

DELEGACIO
DIOCESSANA
D'ACCIO SOCIAL

L'Unió Esportiva S'Arenal

Manolo Pavón Martín, president d'una Comissió Gestora

Han destacat jugadors com N'Ordoñez, Colom és un porter molt segur; Antoni Fernandez, bon golejador; Carvajal, una jove promesa juntament amb el jove de 19 anys Moreno; la valentia d'en Navarro i de n'Evangelista; la seguretat d'en Mir i, la resignació de molts d'ells que han hagut de jugar a demarcacions que no són les seves normals. Tots els elements de la plantilla han posat el màxim cada diumenge per acon-

seguir el triomf, això és digne de destacar. Se'ns ha manifestat així mateix que es pretén unir esportivament tots els Club futbolers que actualment funcionen dins S'Arenal con són: la Unió Esportiva Brassilia, El Club Parroquial de S'Arenal, El Club Lactància,

El fútbol segueix la seva marxa. L'equip de la Unió Esportiva S'Arenal camina disputant partits corresponents a la Regional Preferent. Diumenge a diu-

menge estam pendents del resultat del partit. La classificació general és encapçalada pel Santany i el nostre conjunt es mou dins la zona mitjana. Ni estam encamellats per les altures, ni tenim por de baixar de categoria. Això si, s'està preparant la campanya per l'any que ve. La temporada que ve pot ser motiu d'alegries esportives si es compleixen els projectes que, com ens han dit, existeixen per aconseguir alçar l'equip al lloc que li correspon-

per la importància que ja té l'ample litoral s'arenaler.

Actualment i, degut a la dimissió de la presidència Catalina Mestre, presideix una Comissió Gestora que regeix el Club —el local social del qual és el Bar Jamaica— en Manolo Pavón Martín conjunta-ment amb un grup de bons esportistes amb ganes de ser feina per un S'Arenal sempre millor.

Pensàvem que l'equip s'arenaler aquesta temporada feria més bon paper. Hi ha hagut lesions oportunes i altres desgràcies que han impedit poder comptar cada diumenge amb els homes considerats titular indiscutibles. També hi ha hagut expulsats la qual cosa ha influït en els resultats.

Salvador Martín, President Bartomeu Durán, Professional

Un novell "Boxing Club S'Arenal" ha nascut. El presideix en Salvador Martín. El club té les instal·lacions a Son Verí al costat del camp de fútbol "Antoni Roses". Les instal·lacions estan molt bé i són visitades per un bon nombre de joves que provenen del difícil esport dels guants entorn de les dotze cordes. Dins una crònica pròxima donarem el complet de la Junta Directiva que presideix l'entusiasta esportista Salvador Martín.

"Boxing Club S'Arenal" els coneguts pugils Tomeu Durán de Ses Cadenes que ara ha passat a categoria professional, En Valdés, que tant va destacar a la Lliga Nacional representant a Balears fa un parell d'anys i, en Toni Vera, tot voluntat i ganes de combat, esperant la revenja contra en Toni Fontana. Altres novells aspirants, que destaquen de cada dia més, acudeixen cada dia a entrenar-se.

Un altre dia oferirem més notícies i més informació d'aquest Club de Boxa S'Arenal, els components del qual estan molt animats i tenen el projecte d'oferir aquest estiu mateix un parell de vetlades a l'afició.

Club Nàutic S'Arenal

Avui parlarem del modèlic Club Nàutic S'Arenal. Tractant-se d'estar dins una zona eminentment marinera el nostre poble, és obligat, creim, parlar com es mereix, de les intenses activitats, alhora que d'altres detalls interessants del nostre estimat Club Marítim.

Fent un poquet d'història direm que fou un 31 del calorós mes d'agost de l'any 1.952 que, a les terrasses de Ca's Baster al cap de cantó dels carrers Sant Critòfol i Republicans, baix d'una enramada de pi, un grup de senyors amants de la mar, es reuniren i acordaren constituir de manera provisional la Junta del Club Nàutic S'Arenal.

A aquella trascendental i ja històrica reunió s'eleigia com a primer president de l'entitat en Josep Riutort Martines; Vice-president Mateu Gamundí Monserrat; Secretari Joan Garcies Tomàs; Tresorer Jaume Pujol Roca; Inspector d'embarcacions Mateu Gamundí Puig; Vocals, Miquel Gamundí Contestí, Tomàs Gómez García, German Chacartegui Saez de Tejada i, Sebastià Salvà Rubí. Com Assessor es nomenà el Capità de Marina Mateu Perelló i Perelló.

El mateix any el club quedava afiliat a la Federació Espanyola de Clubs Nàutics i els seus estatuts van ésser degudament aprovats pel Govern Civil.

Es començava la singladura, es començava una gran tasca, una obra maravellosa, admirada i que avui és ja un tros daurat de l'història s'arenalera.

L'estiu de l'any 1.953 començaven a posar-se els fonaments al lloc on avui s'aixeca la magna obra que disfrutem. El dia de Sant Jaume, es posava en servei una caseta de fusta de

setze metres quadrats al costat d'una enramada de pi, i es muntava un petit servei de refresc.

Fou primer mariner del Club, contractat, en Lluís Joan Castelló, avui encara treballador exemplar de l'entitat.

ALTRES NOMENAMENTS

Dia 24 de setembre de l'any 1.956 dimitia el president i, es nomenava com a primer mandatari En Mateu Gamundí Monserrat que ho fou fins el dia 6 d'agost de l'any següent quan fou nomenat president En Gabriel Salom Llaneres.

El dia 1o de gener de 1.958 se designava President Honorari del Club al Batle de Llucmajor, títol donat a perpetuïtat, fos qui fos la persona que ocupàs el càrrec.

L'any 1.960 va ser president en funcions en Jaume Riutort Català i el 3 de juliol passava a ser President en Joan Garcies Tomàs.

El setembre de l'any 1.963 es nomenava president de la entitat N'Antoni Galmés Riera. Sota el seu mandat es donà una forta empenta per aconseguir que el Club Nàutic arribàs ben amunt. Dia 30 de juliol de 1.964 era nomenat secretari en Joan Pou Muntaner, un home que al meu parer ha marcat punts importants dins el pròsper caminar del Club.

Un dia del mes d'octubre de 1.966 es nomenava vocal de motonàutica en Marià Rosselló Barberà. La motonàutica tingué uns anys de vida prou esplendorosa i, s'aconseguien importants triomfs, fins i tot s'organitzaren proves vàlides per als campionats d'Europa i del Mon.

(Seguirem)

TOMEU SBERT

Una intensa activitat

L'esperit del cicloturista

Jo crec que esperit de cicloturista a més de fer esport turisme amb bicicleta, és el de tot aquell que té la necessitat de sortir a l'encontre de la natura i fer una miqueta de exercici en pla no competitiu, en aquest cas, com haurem ja comprés empram la bicicleta, vehicle de dues rodes, silenciós i no contaminant, poc propens a falles mecàniques i bo de mantenir.

El cicloturisme, es avui un dia un remei gairebé receptat per molts i bons metges de Ciutat per les seves nombroses qualitats curatives. Es pot dir que cura, l'estres, la mala circulació, l'avorriment, l'obesitat, el mal humor, el reuma, la depressió i moltes altres coses més, lo qual vol dir quasi tot.

Per a practicar el cicloturisme no cal tenir una bicicleta que ens costi molts de doblers ni ser un jove atleta en plenitud de facultats físiques, no, basta tenir el delit com vos deia abans, de voler-se regalar de tot el que ens enrevolta, d'admirar l'hermosa que és la natura i si tant vols plànyer lo que s'homo ha espenyat, si bé cal dir que el primer és millor per a guarir totes les malalties que abans esmentava.

Bé, a S'Arenal n'hi ha un grupet que té per norma fer-ne un cop a la setmana, no som gaire a vegades tres, a vegades quatre o cinc, sortim de bona hora, perque tothom te feines a casa, ens trobam davant l'Hotel Sant Diego a les set quaranta cinc del matí i a l'hivern ben equipats de vestimenta gruixuda per enganar el fret.

Permeteu-me que vos fagi una petita descripció del recorregut que feim quasi sempre i del que encara no mos n'hem cansat. Descobrim coses noves cada dia.

Sortim cap a la carretera de Cala Blava, el pis es bó i, xarrant, xarrant enfilam la recta que ens du cap al camí de Sa Torre, hi ha una costa amunt que ens empiturrina un poc, pero com que aquest no és un esport de competició la pujam al nostre aire, ens ajudam uns als altres i vos puc assegurar que l'esmentada costa amunt es fa més aviat curta. Passat Son Granada i devers els hotels Maioris n'hi ha un altra de costé que ens empiturrina tant com s'altra, emperò les nostres bicicletes duen bons canvis de marxa i els empram i, sabent que ningun ens encalça, arribam sense novetat al Camí de Sa Torre, ara la carretera és plana o més aviat una miqueta costa avall i es fa més via, quasi no tenim ni temps d'admirar la Marina nostra, tant cantada per la poetesa Llucmajorera na Maria Antonia Salvà, passam per les cases de Sa Torre i la seva capella em recorda l'antiga església de S'Arenal on jo vaig fer-hi el meu mosatge d'escolanet. Malgrat l'esforç, queda temps d'embadalir-se davant de la bellesa del nostre camp, aquí una rota, allà un conill, un sementer de blat, ametllers que comencen a brotar, un esbart de perdius, figueres de moro i de

cristià i sempre respirant aire sà, no pol·lucionat amb els pulmons plens del flaire del romaní i d'altres herbes.

I ruta envant! Alerta un clot!

Ben de pront una senyal de tràfec que ens limita la velocitat a 40 Km. h. Casetes ben guerrides i xaletx amb molt poc gust, una guarda d'ovelles, portells i barreres que pareix que esperan que qualqu als fagi un poema i casi sempre enmig de parets, parets seques, troços alta i troços més baixa però es diria que aquells mestres rivalitzavan un amb s'altra per veure qui la feia millor.

A la vista del campanar de la vila de Llucmajor, arribam a la carretera que ens durà de volta, cap a S'Arenal, un stop, una creu de terme, ses cases de Ca's Hereu, allà un talaiot i, als pedals altra volta, més ametllers i més terres de conreu.

Un homonet en bicicleta de ben bé vuitanta anys, que sembla no haver estat mai malalt, avegades un huep!, altres Adeu l'amo! i ruta envant, ara ja trobam més cotxes que van i venen, brutissia a la vora del camí, Ay civilització!, hem d'anar en fila india, Alerta als Civils! ha suam (ja suavem abans) un parell de revolts per arribar a la capovallada que ens du cap a casa emperò abans contemplam la bella panoràmica de la Badia de Palma. Pinars a dreta i esquerra, les cames quietes i la nostra bicicleta que pareix conèixer el camí, l'aire fresc de la mar acaricia la nostra cara un puput s'alça de dins sa cuneta. Es Molí de Ca'n Pere, Son Verí, es surtidor de petrolis i cases molt altes, massa altes, cotxos mal aparcats i molts vianants sa por! S'Arenal.

La satisfacció d'arribar i el desig de tornar a partir amb els amics. Tot això i molt més son les nostres eixides. Devers les nou i mitga, rentats i vestits, s'emprèn la jornada de treball que es fa molt mes ligera i passa més aviat.

Voldria que aquest escrit servís de crida a tot aquells que vulguin fer un poc de salut anant en bicicleta. Sereu tots ben venguts.

No me neguereu que es hermós el cicloturisme (Ah! jo pas un gust de poder arribar el primer). Ah si sabèssim agafar la vida amb més calma i no donàssim tanta importància a lo material.

Jo que ja tenc trenta vuit anys començ a passar de moltes coses, d'aquesta Jamai! els dimecres són sagrats per mi.. I qualque disabte! no en vui patir cap de malaltia de ses que de ses que vos deia abans.

Anau alerta, cuidau la vostra salut, feu una miqueta d'esport, gaudiu de la natura, inflau els vostros pulmons d'aire sà, descobriu l'hermosura de la nostra terra, feis CICLOTURISME, anau en bicicleta.

PERE CANALS MORRO

El problema del peix

La Badia de Ciutat es va empoblir de peixos a causa de la pesca intensiva que s'hi ha fet darrerament i a la contaminació de les aigües per l'abocament de productes detergents mesclats amb les aigües de les clavagueres.

El preu del peix ha pujat i continuarà fent ho fins al punt que farà que resti exclos de la taula de la majoria de les llars mallorquines. El nostre poble és donat a menjar peix i es dol del seu encarament. Una font de proteïnes tendeix a desaparèixer. El futur Estatut d'Autonomia de les Illes Balears hauria de donar competències exclusives en matèria de pesca litoral ja que la fluvial i lacustre és molt minsa a la nostra terra.

Tot el país i, per tant, els ciutadans i governants han de procurar que dins el territori nacional es produeixi la major quantitat possible dels aliments que requereix la comunitat.

Al litoral de S'Arenal, entre el Club Nautic i el Cap Endarrocat, és possible la instal·lació d'un gran nombre de viviers. La pesca avui no es cultiva, es va a pescar com qui va a caçar però, el no hi ha peix per manca de cultiu, per manca de veda el temps de cria, per emprar xerxes massa primes —xerxes de terenyina— per un excés de pescadors aficionats.

Al nostre port hi ha dos o tres pescadors professionals i tres o quatre cents aficionats, aquests

darrers fan net de peix gros i petit.

Temps enrera, al port de S'Arenal hi havia molts de pescadors professionals que vivien tot l'any del producte de les seves pescades. Això podria tornar a ser una realitat de dur-se a terme l'idea abans esmentada.

Tirar dins la mar, entre el Club Nautic i el Cap Endarrocat cotxes, camions vells i altre xatarra feria que els peixos hi anassin a desovar alhora que impossibilitaria la pesca amb xerxes, que s'esqueixarien de passar-na per damunt. Hi hauria d'haver obviament vigilància, con es fa amb els vedats, a fi que no es pescàs a n'aquest llocs a fi que els peixos es poguessin multiplicar. Això

seria sen dubte un altre atractiu turístic. Les barques amb cul de vidre hi podrien passar fent les delícies dels nostres visitants.

Correspon als biòlegs especialitzats en fauna marítima, als enginyers i als economistes l'estudi de les possibilitats de dur aquesta idea endavant. Que la nostra costa es converteixi en una especie de "Granja" de peix i marisc de S'Arenal.

Pot ser el Club Nautic, pot ser l'Ajuntament de Llucmajor els qui haurien de recollir aquesta idea i fer les gestions necessàries davan el Consell General Interinsular a fi que ben prest sia una realitat.

MATEU JOAN I FLORIT

Contarelles d'una pastera

(Continuació)

Han passat un parell d'anys i, sa pastera que començava a ser vella, m'havia desaparegut i, va ser que un temporal d'aquells que fa net es Mollet de tot el que hi havien deixat damunt, li havia fet donar un parell de tombos rompent varies costelles i més de dues taules. Hi va haver d'intervenir aquell fuster, apranent de mestre d'aixa, que tempos enrera l'havia feta.

Arreglada i pintada de bell nou la vaig trobar altre volta, però li costava un poc més es xerrar, returava un poc i estava tota bruta, comensà dient: Ho vaig passar molt malament però ja estic altre volta per aguantar, com anit passada durant tot es temps de sa fosca i de sa bona calma. Me duqueren per sa platja i per ses al·lines amb un farolot de cin-cents bujies, d'aquests

que marxen amb benzina, penjant a sa popa. Un d'ells als remes assiant i, s'altre damunt sa popa amb sa fitora amb sa ma i sa botelleta d'oli preparada amb sa ploma des gall dedins. Embarcaren dos llops de més de cinc terces cada un, una dotzena i mitge de mabres, altres tantes d'escoórperes, un congre, un dentolet i una senalla plena de sipies i pops. Els amos arribaren tan cansats, enrрадats de fred i contents que se'n anaren sense fer-me neta, les vaig sentir dir que havien de venir a pescar oblades. Sa pastera en veure sa cara que vaig posar va veure que no la creia, cosa normal en mi en sentir contar pescades per lo exigerats que són els pescadors; ella digué tot d'una: no és que vagin amb mi a pescar oblades, sinó a fer moixó per esca i grumeix. Un d'ells se'n va per da-

munt ses penyes amb mig cartuxo de dinamita preparat i, en veure un esbart de moixó si no hi ha els carabiners el tira. S'altre, es que jo dug, remant s'hi acostava amb un salabre a agafar moixó s'ha dit, si se n'ha fet prou, el que esta a terra el reculeix i cap a sa pesquera. En passar per sa parrella de carabiners de posta, les ne dona un parell de grapades perque el se mengin frit o pesquin oblades, per alló d'haver fet sa vista grossa deixant fer una cosa que, segons els pescadors no fa mal a ningú a no ser a ne's moixó i a quatre peixos.

En arribar a terra, ja és partit cap a sa pesquera que havien quedat d'acord, que solia ser sa de's Cap Negret i, si era tard i la mar estavé, vol dir que comensava a fer sabonera s'aturaven a sa pesquera de Cobo, sa des Tinent o sa

Plana. A sa pesquera des Cap Negret o a sa des Obussos des Cap Endarrocat, havien de tenir permís desCapità, diuen els amos que moltes vegades hi entren peixos grossos i les desbaraten ses oblades, però se carreguen qualque dentol o qualque sirviola de més de cinc terces; això ho diuen ells, jo llevaria qualque terça tant de ses quarante de oblades que pescaren s'altre dia com des dentol i de sa sirviola. En anar a pescar oblades sempre es queixen, o hi ha massa mar o massa poca, sa corrent se'n duu es grumeix fora de sa pesquera o les romp una oblada i ja està fet Sineu, o com s'altre dia que a un d'ells li caigué sa petaca dins la mar perdent sa petaca i sa pescada.

ANTONI GALMES

Secció poética

Nit d'hivern

He vist en tos ulls esporuguits
la guspira del desig
que em calcinava el cos.

Jo era dalt.
Has pujat silenciosa,
i els borraions de neu
s'enganxaven a la finestra,
gelosos del teu mirar.
Jo sentia el cruixit de temps bassats,
els passos acompassats de tants records
que em pesaven matussers
da munt els membres electrízats
de saber-te a prop.

No deies res.
A sota el murmurí de la gent,
els crits dels infants.
A fora la indiferència absoluta
de la nit.

Els teus ulls eren l'únic soroll,
el teu alè l'única bolra
que m'emboicallava el cos.

Havies plorat?
La humitat del teu rostre
m'encenia més encara.
Volia acariciar-te,
i el meu gest lliscava
fred, gairebé inútil,
barrejat amb la salabror
d'una llàgrima potser irreal.

(potser no era veritat.
Iavors la meua realitat de baró
hauria estat un ralm eixarrelt
amb dureses incongruents,
amb regust de silicosi)

Els dos ho drem tot:
una rampa d'infinít
ens estremia l'ànima,
ens capolava el cos.

Vaig corfèixer-te retengudament,
i els teus sospirs
eren glopades de vi ranci.
Jo em veia en la pupilla dels teus ulls
mentre queien, una a una, les fulles
i anaven rodolant
a l'embat d'un ventijol,
al ritme del meu alè
—esfilagarsat en les enclietxes
insaciables
d'unes dents que espetogaven—
per fer-se flama en la teva sina.

Tancares la porta.
Ja no hi eres,
però la teva pell quedava
encastada
en la giragonsa
de la meua masculinitat.

A fora
iz lluna remugava,
i els borraions de neu
en els vidres
es convertien en no-res.

JO SENSE TU

Jo sense tu.
Trista despulla de l'ahir
sobre un morat silenci
que va esbucant-se lentament.

Jo sense Tu.
Resta impúdica
d'un amor que enquimeraven
espectres i idees,
cançons i xluixueigs
d'hores ardorosos buides
i desesperadament mòbils.

Jo sense Tu.
Eixorc d'esperances,
com el ventre d'una verge,
conec aventures
insospitades,
escollt remors de l'avenc
on caplleven els neguits
de temps enrera,
amuntegats,
sense la certesa
de sentir-se anorreats.

Jo sense Tu.
Sabré com són
els rostolls dels camps segats
a ple estiu,
quan el sol eixarreeix
passions indonfessades
i amors no fets carn viva
vora els oasis ressecs
pel teu mirar indecís,
pel teu somriure irònic,
pel teu gest marmori
d'estàtua grega.
Jo sense Tu.

RAMON D'AIREFLOR

TALLERS "LOS ANGELES"

Electricitat de l'automòbil
Carretera Militar, 157.
Telèfon 265129.

SES CADENES

Botiga Barceló

Tota casta de queviures

ENSAIMADES PER A L'EXPORTACIO

(No són gelades)

Carretera Militar, 237

Cocktail-Music-Bar

LA BAMBBA

Passi unes hores agradables
ambient juvenil
C. Amilcar, cantonada C. Militar

BAR MILITON

Carretera Militar
Si voleu transpassar o comprar
un bar o cafeteria
Comprar un solar o un tros de terra
Tracte directe
Telèfon 267213.

El Carnaval de S'Arenal

El nostre poble va organitzar el carnaval i podem dir que veritablement l'organitzà el poble. Es veu que l'Ajuntament de Ciutat ens envià la Banda de Música, els guàrdies municipals, que ens instal·là el cadafalc i que l'Ajunta-

ment de Lluçmajor, ultra enviar els policies municipals, deixà els caps grossos al Club Tots Junts perquè hi prenguessin part. L'organització i la financiació corrà a càrrec de l'Agrupació d'hotellers, associacions de veïns, associacions de pares d'alumnes i d'altres entitats locals.

Es llàstima que unes festes com aquestes no tinguin més suport oficial i més participació popular.

De gent n'hi hagué molta però no anava disfressada, a carrosses n'hi hagué però els hotels,

principals beneficiats que poder ser d'uns carnavals ben fets i que arribin a tenir renom, n'hi havia ben poques.

Uns carnavals ben organitzats i ben coordinats a tota la comarca; Calvià, Ciutat, Sant Jordi i S'Arenal podrien omplir els nostres hotels durant uns mesos que estan quasi bé buits. Enguany hem pogut veure prospectes d'agencies de viatges alemanes, oferint dues setmanes de carnaval a la Platja de Palma la qual cosa ens demostra les possibilitats que poden tenir aquestes festes degudament promocionades i organitzades.

Manifest en defensa de la llengua catalana

Els departaments de Llengua Catalana, Literatura Catalana de la Facultat de Filosofia i Lletres i de l'Escola per a la Formació del Professorat de l'E.G.B. i el de Llengua Espanyola de la Facultat manifesten la seva profunda preocupació per la campanya contra les autonomies polítiques i contra la llengua i la cultura catalanes —les vertaderament pròpies de les nostres illes— que, dins i fora de les Balears, s'ha desencadenat darrerament a través d'articles periodístics i manifestos de poca solvència que aprofiten l'actual conjuntura originada per l'intent de cop d'estat. Així mateix, volen fer pública la seva intranquil·litat per la insuficiència de les mesures adoptades fins ara per la normalització de la llengua catalana a les Balears, tant per part dels poders públics com de les institucions privades.

Constatam que els mitjans de comunicació de masses continuen essent majoritàriament i aclaparadorament en castellà, amb una presència migradíssima de la llengua pròpia de les nostres illes. A la televisió, el mitjà més poderós per la seva major audiència, els programes en llengua catalana que poden veure i sentir els mallorquins constitueixen una reduïda almoïna. Els tres diaris de Palma (i l'«Hoja del Lunes») són tots en castellà. Les tres emissores de ràdio, són quasi totalment en castellà. El cinema és doblat exclusivament en castellà.

Es també descoratjador el panorama que presenta l'ensenyament: la nostra llengua i la nostra literatura hi tenen el mateix tractament que una llengua estrangera, per la reducció dels seus horaris, essent majoritàriament el castellà la llengua en què s'imparteixen les altres matèries, i encara és l'hora que s'han de convocar oposicions per cobrir places d'ensenyants de llengua i literatura catalanes al B.U.P. dels instituts de les Balears a Formació Professional i a la Normal. En diversos municipis s'han retolat alguns carrers en la nostra llengua, però cal encara un coneixement suficient del català per part dels polítics i funcionaris i un ús públic, oral i escrit, més decidit per part seva. Així mateix, les retolacions i anuncis públics dels comerços i les empreses, també les dels professionals i dels particulars, continuen essent molt majoritàriament en castellà, sense que s'hi hagi produït una catalanització notòria d'ençà de la creació del Consell General Interinsular o del decret de bilingüisme.

Recordam a les nostres institucions autònòmiques que els correspon la iniciativa en una decidida i efectiva promoció i defensa de la nostra llengua i la nostra cultura i a emprendre les mesures necessàries per a la seva normalització, com a primeres autoritats que són de les illes i ja que la seva existència es basa justament en les senyes d'identitat que ens configuren com a poble: és a dir en la nostra llengua i en la nostra cultura.

Per acabar, feim una crida a tot el poble de les Balears per tal que prengui consciència del retrocés que experimenta gradualment, dia a dia, la seva llengua, davant la força dels mitjans de comunicació i de l'ensenyament, en els quals només hi té una insuficient i ridícula presència, retrocés que, si no s'atura, durà a l'extinció de la llengua catalana a Balears, perill que cal evitar mitjançant el seu ús en tota mena de situacions públiques, amb una ferma i decidida reivindicació lingüística, amb la reclamació d'uns mitjans de comunicació de masses en llengua catalana (televisió, ràdio, doblatge en català del cinema, premsa, etc.) i la presència adequada del català a l'ensenyament primari i secundari, públic i privat.

S'Arenal de Mallorca

Bolletí informatiu del poble de S'Arenal.

EDITA
L'Associació de Veïnats Son Sunyer.

DIRECTOR
Mateu Joan Florit.

COL·LABORADORS
Miquel Ambrós.
Antoni Galmés.
Pere Canals.
Tomeu Sbert.
Bréssius.
Ramón d'Aireflor.

IMPRIMEIX
Imprenta ATLANTE
DEPOSIT LEGAL
PM 473-80
Publicitat i suscripcions.
Camí Canteres, 132,
S'Arenal.
Teléfono 265005

PANIFICACIO AMER

ESPECIALITAT EN ENSAIMADES PER A L'EXPORTACIO

Plaça Major, 4. Telèfon 263345.
A S'Arenal de Mallorca

El darrer crit en bosses i articles de pell

CURTITS

Avinguda Nacional, devora

HOTEL TOKIO

ENGLISH BREAKFAST

Bar Kovi

..... SHOW GUITARRA

Ctra. Militar, 235 - Tel. 26 07 23 S'Arenal (Mallorca)

REPARACIO I VENDA

Tota casta de bicicletes i ciclomotors
Neteja de radiadors
Carretera Militar, 118. Telèfon 263556.

SES CADENES

Homes de S'Arenal

Joan Llompart Llull

Joan Llompart Llull, va nèixer a Lluçmajor fa 24 anys de sempre ha habitat a S'Arenal els estius i els caps de setmana. Ara fa 8 anys que habita tot l'any al nostre poble i concretament a L'Urbanització Bellveure darrera Ses Cadenes.

Ha estudiat i fet feina, ara acaba magisteri i fa pràctiques a l'escola d'EGB de S'Arenal-Ciutat. Li agrada la seva feina amb els nins i joves; el podem veure molts horabaixes arbitrants partits de futbol o organitzant altres jocs escolars.

Fou soci fundador del Club Parroquial Tots Junts, club que presidí durant tres anys. Durant la seva presidència l'equip de futbol del Club Parroquial es va federar.

Es actor teatral, durant els tres darrers anys ha pres part en la representació de la comèdia El Rei Herodes i altres comèdies i sainetes.

Es director teatral del "Grup de Joves de Sa Plaça", aquestes festes de Pasqua han representat la comèdia "El Tio de l'Havana".

En Joan és un home que estima s'Arenal, sap fer feina del poble i en fa.

No hi ha dubte que hem de comptar amb ell a l'hora de fer el nostre poble, a l'hora de crear l'Ajuntament de S'Arenal.

Li ferem unes preguntes per S'ARENAL DE MALLORCA.

Penses seguir amb aquestes activitats?

Si, és molt necessari que qualcú se'n cuidi de la joventut dins S'Arenal.

Com veus la independència municipal de S'Arenal?

Molt necessària. Un poble tan gran com el nostre i que està xapat pel mig, necessita ajuntar-se, es a dir formar un ajuntament. Llavors podrem montar biblioteques tenir escoles suficients i ben cuidades, podrem promocionar el turisme, podrem fer i organitzar les coses a la nostre manera.

Ho veus factible?

Per què no? Si ho han aconseguit pobles amb menys de dos mil habitants, amb molta més raó ho aconseguirem noltros.

Si feim un ajuntament, haurem de fer eleccions per a regidors i batle.

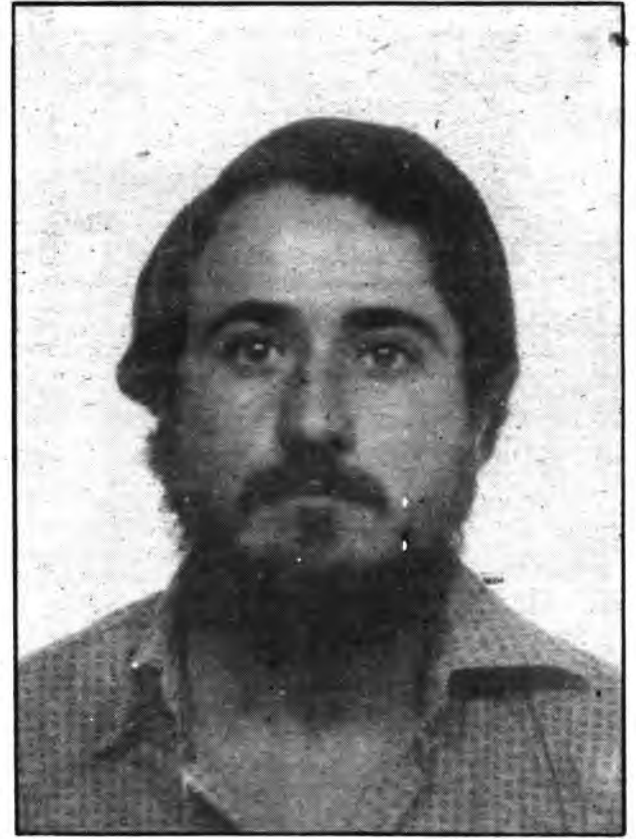
Sens dubte tu ets un dels homes que han de regir el nostre poble. Per què no milites dins cap partit polític?

No tenc temps, tenc moltes activitats amb els nins, l'esport i el teatre.

De totes maneres tu tens simpaties per qualche partit?

Evidentment, tenc simpaties pels partits nacionalistes i progressistes, les meves activitats ho demostren. Si hi hagues eleccions dins S'Arenal, jo militaria dins un partit d'aquestes característiques en vistes a prendre-hi part.

MATEU JOAN FLORIT

Joan Llompart Llull.

Pere Canals Morro

Fill d'uns dels primers hotelers de la zona —N'Andreu Canals de grat record— el nostre personatge d'avui és un home de intensa activitat, conegut de tothom i admirat al mateix temps per molts agradables motius. En Pere Canals fou el primer regidor aranalé que tingué l'Ajuntament de Lluçmajor, amb veu i vot. En Pere Canals ha estat president de la Federació Balear de Ciclisme, directiu de l'Unió Deportiva Arenal i projector des de caseva de l'Unió Deportiva San Diego, en els rams de ciclisme, de futbol, de l'atletisme, de diferents i variats esports. Es hoteler d'empena, que segueix la tradició familiar i membre actiu de diferents juntes directives, entre elles de L'Agrupació d'hotelers de la Platja de Ciutat. Es també secretari de l'Associació de Pares del Col·legi de la Porciuncula.

—Pere ¿Com es presenta la temporada del turisme?

—Pareix que serà molt bona. Esperam molts de turistes que ompliran tots els nostres hotels. Però encara no els hem vist, repetesc que esperam que vindran.

—Com funciona l'Agrupació d'Hotelers?

—A plena mar. S'unió fa sa força. Puc assegurar que s'Agrupació d'Hotelers de la platja de Ciutat es modèlica dins el seu camí. Esperam també poder començar prest ses obres des nou edifici.

—Que me dius de La Porciuncula?

—Es fa molta de feina. La Porciuncula és un centre d'ensenyança de lo millor en tots i cada un dels aspectes. Es cuida els detalls i no es deixa res a l'improvisació. Es arenalers ens bem de sentir orgullosos i satisfets.

—Pere, per què no es construeix el nou centre d'EGB en el carrer de la Dragonera, de la part de Lluçmajor?

—Això ningú ho sap. El correponent Ministeri va aprovar la seva construcció en el mes de febrer de 1979. Jo encara era regidor de l'Ajuntament. Esper que deuen faltar alguns tràmits oficials i que no es deixarà perdre la ocasió de construir un centre que bona falta mos fa. El que ja tenim, en el carrer de Sant Bartomeu, no és suficient. Aprofit per destacar com mereix que el Col·legi de les Germanes de la Caritat compleix aiximateix una tasca important. També el Col·legi de la part de Ciutat.

—Tornem dos anys i mig enrera. Tu fores precursor del Grup Independent S'Arenal, quan es convocaren les primeres eleccions municipals. ¿Que penses ara de tot allò?

—Era i és necessari de tot el fer sentir la nostra veu dins els Ajuntaments, tant de Lluçmajor com de Ciutat.

—Pere, hi haurà Grup Independent de S'Arenal en tornar les eleccions per a municipis?

—Si, naturalment. Es de esperar que així s'ía.

—Per què S'Arenal no té un polideportiu Municipal per la practica de deportes?

—No es per falta de ganes ni d'interès. Particularment puc manifestar que els contactes que hem tingut per aconseguir-ho són molts. Hi ha hagut reunions directes amb la Federació de Futbol, amb visites de presidents i del senyor Alzamora, batles i regidors, propietaris dels terrenys, con és don Toni Roses. Esper que el dit Polideportiu es construirà.

I aquí tancam la xerrada amb en Pere Canals. Un altre dia direm més coses.

TOMEU SBERT

Pere Canals Morro.

Preguntes a "S'Arenal de Mallorca"

Quan tendrem aigua i clavaguera a Ses Cadenes?
Quan es pronunciarà l'Agrupació d'Hotelers a favor de la independència municipal de S'Arenal?

Quan tendrem una biblioteca pública a S'Arenal?

Quan serem capaços d'aprovar el Pla Parcial Bellveure?

Quan ens dirà el senyor rector de la missa en català a Ses Cadenes?

Quan s'adonará la gent que la llengua parlada a València, Catalunya, Andorra i el Rosselló i a Mallorca és la mateixa llengua?

Quan tendrem ajuntament propi a S'Arenal, Ses Cadenes, Es Pilarí i Can Pastilla?

Quan acabaran els colonitzadors de Madrid de pensar amb dàrsenes, pantalans i plataformes dins la nostre badia?

Quan s'adonaran els empleats de molts d'hotels que habiten dins els països Catalans i no exigiran als turistes valencians i catalans que els tementin coses tan elementals com el pa, el vi i la llet en l'idioma de l'imperi?

Quan ens posará el Consell de Mallorca una capa d'aglomerat asfàltic a la carretera Militar?

Quan s'adonará la gent que l'única manera que tenim ara de solucionar els problemes de la zona és estar afiliats a l'Associació de Veïnats i participar activament en les reunions?

Quan s'adonaran els empresaris s'arenalers, de

la conveniència que representa per a la nostre zona, i pel seu negoci particular, de l'acotament d'una platja per a practicar el naturisme i més ara que el Consell de Mallorca ha considerat aquest tema d'interès turístic?

Quan aniran units els distints clubs de futbol de S'Arenal?

Quan començaran els hotelers els comerciants, el empresaris de tota casta, i fins i tot els rectors de les diferents parròquies a escriure els lletreros dels seus establiments en català, a mes de les quatre o cinc llengües estrangeres acostumades?

L'any que ve si Deu vol!